

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Г. С. СКОВОРОДИ
Факультет іноземної філології

Сучасні філологічні і методичні студії: проблематика і перспективи

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
для науковців, викладачів, учителів, здобувачів
вищої освіти

18 травня 2022 року

Скарбек Ольга	
Тема еміграції у романі Марії Гагарін «Blonds Étaient Les Blés D’Ukraine»....	129
Старостенко Тетяна	
Zoopoetics and Its Terrains.....	132
Черкашин Сергій	
Трагіфарсова стилістика «Данцизька трилогія» Ґ.Ґраса як відображення індивідуального стилю автора.....	134
Чернишова Світлана	
Топос зустрічі у романі Діни Найері «Притулок».....	136
СУЧАСНІ ЛІНГВІСТИЧНІ СТУДІЇ.....	139
Rackevičienė Sigita, Mockienė Liudmila	
Corpus Analysis in Foreign Language Philology Studies.....	139
Белова Марина, Ажніна Лілія	
Дієслівна транспозиція як основа англомовної граматичної метафори.....	141
Бережна Маргарита	
The Character’s Journey: Psycholinguistic Image.....	144
Борисов Володимир	
Специфіка термінологічної системи освіти як соціального коду.....	146
Григорова Надія	
Лінгвістичний аспект сучасних епістемних культур у німецькомовному дискурсі.....	148
Жарковська Інна	
Phone-in Radio Programmes. Are They Still Worth Studying?.....	150
Зосімова Оксана	
Структурні особливості британської ергонімії кондитерської галузі.....	153
Коляда Аліна, Тучина Наталія	
Models of Polymodal Transfers of Synaesthetic Metaphors in Contemporary English Poetry (on the Material of Seamus Heaney’s Poetry).....	156
Корнільєва Лілія	
Феномен прізвиська монарха як лінгво-культурологічна категорія.....	159

ZOOPOETICS AND ITS TERRAINS

Tetiana Starostenko

H.S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University,
Ukraine

Throughout the succession of literary periods, literature has tested a number of its forms, experiencing temporality (stylistic displacements, grammar attacks, and unusual phrasing tempos), graphic patterns, a total shift toward fragmentation and ‘otherness’. The breakthroughs in both poetic and narrative forms were made by the eco-fiction of the XXth-XXIst centuries, which inlayed the experience of embodiment of biological kingdoms (mineral, plant, animal) into ecosophical texts. Collective organisms, such as hives, anthills, fungi, or corals have been paralleled to humans and considered in terms of globalization. The emulation of the present and future brings on the images of death, worn-out or destroyed habitats, notions of ‘nature conservation’, ‘gene banks’ and frozen novel Noah’s ark called to preserve nature and save species.

The aim of the current research is to map the terrains of zoopoetics and its ‘creative geography’, and to retrace its kinship formations.

The embryonic forms of zoopoetics evolve in prosaic works by Franz Kafka, providing the seeds for contemporary intellectual discussion and further Human-Animal Studies, signed by intertwining of political and environmental critical paradigms. The conception of ‘zoopoetics’ as both a theory and a method was first defined by Jacques Derrida in “*The Animal that Therefore I Am*”, devoted to Kafka’s legacy, in 1997. The method moves away from traditional literary criticism, “which has been marked by the tendency to disregard the ubiquitous animal presence in literary texts, or shown determination to read animals simply as metaphors and symbols for something else”; “a central concern for zoopoetics – conceived both as an object of study and as a methodological problem for animal studies, and for literary studies more generally is, thus, the question of representation: Who or what is being represented by whom or what and in a what way? What, in this context, would it mean for literary theory and criticism to let animals “be themselves?” And how can and do representations of animality help us to come to a more inclusive and complex understanding of what it means to be human?” (Driscoll & Hoffmann, 2018, p. 6).

In 2008 Christopher White introduced the term ‘zoosemiotics’ (the use of sign systems among animals). In his dissertation Christopher White investigated the presence of sign-systems of animals in William Faulkner’s “*As I Lay Dying*”. In later book by Aaron Moe “*Zoopoetics: Animals and the Making of Poetry*” (2013), the author explores the zoopoetic dynamic in the poetry of Walt Whitman, E.E. Cummings, W.S. Merwin, and Brenda Hillman. The author proves that “the general origin of poetry resides in the instinct to imitate”, traced back to Aristotle and Greek makings.

Animal chorus in the context of human disaster appeared in 1997 in a polyphonic testimony “*Voices from Chernobyl*” by Svetlana Alexievich: *We buried the forest. We sawed the trees into meter-and-a-half pieces and packed them in cellophane and threw them into graves. I couldn’t sleep at night. I’d close my eyes*

and see something black moving, turning over – as if it were alive – live tracts of land – with bugs, spiders, worms – I didn’t know any of them, what they were called, just bugs, spiders, ants. And they were small and big, yellow and black. All different colors. One of the poets says somewhere that animals are a different people. I killed them by the ten, by the hundred, thousand, not even knowing what they were called. I destroyed their houses, their secrets. And buried them. Buried them (Alexievich, 2005, p. 89).

The deeper excavations reveal that the conception of both ‘the animal’ and ‘the human’ already emerge in mythological texts of both Anglophone and Non-Anglophone literature (Ancient Greek, Celtic, Old Norse literature), which investigate such constructions as race, gender, and, very often, sexuality. Ovid’s “*Metamorphosis*” was inhabited by various ‘zoopoetological’ or rather ‘arachnopoetological’ figures. Spider, as a *medium* of Ovid’s zoopoetics, is “spinning”, “weaving”, or “secreting” (Driscoll, Hoffmann, 2018, p. 11).

The Romantic literature of the representatives of the Lake school (the legacy of William Blake in particular) built parallels ‘Little Lamb – an innocent child – Jesus Christ’, and ‘fire – Tiger – Devil’.

Rapid changes due to global warming and environmental destruction, environmental injustice generated a new kind of eco-anxiety. In 1990s poets started questioning the naturalness of “nature poetry”, raising food, agriculture and animal topics. After 2012 the environmental concerns embrace such concepts as: “Pastoral,” “Solastalgia”, “Water”, “Trees”, “Animals”, “Outer Space”, “Plastic”, “Nuclearism”, “Oil”, “Wildfires”, “Disaster”, “Gardens”, “Geo-Engineering”, “The Anthropocene”, “Ecofeminism”, “Indigenous Ecopoetics”, “Black Ecopoetics”, “Queer Ecopoetics”, and “Disability Ecopoetics” (Perez, 2020).

Animal poetic texts of the current era may embody allusive images of pagan rituals and “ritual victims stripped naked and beaten” (Tarlo, 2009, p. 117). The intertwining of place, landscape, animal, deity and human form an archeological dimension:

*Bu
or
boy
has a stately pedigree
meaning ox or bull or cow
shared by the earliest farmers
before the tribes parted

one of Homer’s epithets for Hera
Queen of Heaven
was ‘ox-eyed’
bo-opis

if Knacky boy meant
hill of cattle*

*did Saxons anglicise it as
Naked Boy?*

(Frances Presley, *Stone Settings*, 2009, p. 47).

Thus, although zoopoetic texts demonstrate broad historical geography and similar genetics, the models of crafting tend to be transferable, and the skeletons of familiar images generate brand new flash marked by multilayer contexts. The interplay of the future and the past, reality and mythology, history and today create a polyphony of the urgent environmental problems to be repaired.

References

- Alexievich, S. (2005). *Voices from Chernobyl: The Oral History of a Nuclear Disaster*, trans. Keith Gessen. New York: Picador.
- Driscoll, K., & Hoffmann, E. (2018). *What is Zoopoetics?* Retrieved from https://www.academia.edu/36239941/Introduction_What_Is_Zoopoetics
- Perez, G.S. (2020). *Teaching Ecopoetry in a Time of Climate Change*. Retrieved from <https://thegeorgiareview.com/posts/teaching-ecopoetry-in-a-time-of-climate-change/>
- Presley, F. (2009). *Stone Settings*. Retrieved from <https://www.asu.edu/pipercenter/how2journal/>
- Tarlo, H. (2009). Recycles: the Eco-Ethical Poetics of Found Text in Contemporary Poetry. *Journal of Ecocriticism*, 1(2) July. 114–130. Retrieved from <https://ojs.unbc.ca/index.php/joe/article/viewFile/120/226>

ТРАГІФАРСОВА СТИЛІСТИКА «ДАНЦИЗЬКА ТРИЛОГІЯ» Ґ. ҐРАСА ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОГО СТИЛЮ АВТОРА Сергій Черкашин

Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди,
Україна

Ґюнтер Ґрас (нар. 1927 – 2015 рр.), лауреат Нобелівської премії (1999) у галузі літератури, залишається одним із найбільш яскравих та неоднозначних сучасних німецьких літераторів, творцем оригінального літературного стилю, виразником умонастроїв німецьких інтелектуалів та ініціатором бурхливих суспільно-політичних дискусій у німецькому суспільстві, що тривали понад півстоліття (початок 1960-х – 2010-х рр.). Резонансним початком його літературної діяльності послужив роман «Бляшаний барабан» (1959), який досить болісно торкнувся «оголеного нерва» воєнного і повоєнного покоління німців, особливо на тлі судових процесів над військовими злочинцями, що відбувалися з 1945 по середину 1960-х рр. У своїй – багато в чому дуже автобіографічній – «Данцизькій трилогії», до якої увійшли романи «Бляшаний барабан» (1959), «Кішки-мишки» (1961) та «Собачі роки» (1963), Ґ. Ґрас торкнувся найбільш злободенних та болючих тим воєнної та повоєнної історії Німеччини. Автор трилогії загострив увагу читачів на необхідності переосмислення німцями як учасниками чи співучасниками злочинів під час